

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 19/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	D. K. (1) I. K.	I. w dniu 10 czerwca 2022 r. w T., w województwie (...), w mieszkaniu przy ulicy (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pozbawił I. R. (1) wolności, które łączyło się ze szczególnym udręczeniem w ten sposób, że przetrzymywał	

pokrzywdzoną w mieszkaniu wbrew jej woli przez okres około 2 godzin stosując w tym czasie wobec niej przemoc polegającą na biciu jej pięściami po głowie i twarzy, ciągnięciu za włosy, duszeniu za pomocą smyczy, przypalaniu papierosem, kopnięciu bosą stopą w żuchwę, biciu rękoma i kopaniu po całym ciele, używaniu pod jej adresem słów wulgarnych i obelżywych oraz groził jej uszkodzeniem ciała przy użyciu noża, pozorując czynność odcięcia palców u ręki, a także pozbawieniem życia przystawiając nóż do jej gardła, powodując u I. R. (1) obrażenia ciała w postaci obustronnych krwiaków okularowych, zasinień obu okolic skroniowo-jarzmowych, okolicy żuchwowej prawej i lewej, zasinienia powłok szyi, zasinień ramienia lewego i prawego oraz przedramienia lewego i prawego, zasinień klatki piersiowej, okolicy łędźwiowej prawej, łopatki prawej, barkowej prawej i lewej, powłok brzucha, zasinień lewego podudzia, uszkodzenia paznokci rąk – palca II, III i IV prawego oraz palca IV lewego, zasinienia ręki prawej, zasinienia i punktowego oparzenia podudzia prawego, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na okres poniżej

siedmiu dni w rozumieniu art. 157§2 k.k., przy czym stosując ww. przemoc i groźbę zamachu na życie i zdrowie pokrzywdzonej usiłował on doprowadzić ją do rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.000 złotych, a także zerwał z szyi pokrzywdzonej srebrny łańcuszek wartości 360 złotych i zażądał korzyści majątkowej w kwocie 1.000 złotych w zamian za zwrot tej bezprawnie zabranej rzeczy, jednak zamierzonego skutku nie osiągnął ponieważ I. R. (1) nie rozporządziła na jego rzecz ww. kwotą, a zawiadomiła o przedmiotowym zdarzeniu policja oraz stosował wyżej opisaną przemoc wobec osoby pokrzywdzonej i groźbę bezprawną w celu zmuszenia I. R. (1) do przeproszenia jego konkubiny I. Ł. (obecnie K.),

II. w dniu 10 czerwca 2022 r. w T., w województwie (...), działając w zamiarze, aby D. K. (1) dokonał przestępstwa pozbawienia wolności połączonego ze szczególnym udręczeniem I. R. (2) oraz spowodowania lekkiego uszczerbku a zdrowiu tej pokrzywdzonej, ułatwiła mu swoim zachowaniem popełnienie tego czynu, w ten sposób, że podczas przetrzymywania I. R. (1) przez D. K. (1) w jej mieszkaniu nie reagowała

		<p>na prośby wypuszczenia pokrzywdzonej z mieszkania, a ponadto potakując głową i potwierdzając spojrzeniem, nakłaniała D. K. (1) do dalszego bicia pokrzywdzonej po głowie, ciągnięcia za włosy, duszenia za pomocą smyczy, przypalania papierosem, kopnięcia bosą stopą w żuchwę, bicia rękoma i kopania po całym ciele, w wyniku czego I. R. (1) doznała obrażeń ciała w postaci obustronnych krwiaków okularowych, zasinień obu okolic skroniowo-jarzmowych, okolicy żuchwowej prawej i lewej, zasinienia powłok szyi, zasinień ramienia lewego i prawego oraz przedramienia lewego i prawego, zasinień klatki piersiowej, okolicy lędźwiowej prawej, łopatki prawej, barkowej prawej i lewej, powłok brzucha, zasinień lewego podudzia, uszkodzenia paznokci rąk – palca II, III i IV prawego oraz palca IV lewego, zasinienia ręki prawej, zasinienia i punktowego oparzenia podudzia prawego, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157§2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>Czyny I i II:</p> <p>a) I. R. (1) jest znajomą D. K. (1) i jego żony I. K. zd. Ł.;</p> <p>b) przypadkowe spotkanie I. R. (1) i D. K. (2) w dniu 10 czerwca 2022 r. w T., podczas którego wskazany mężczyzna zaprosił pokrzywdzoną do mieszkania zlokalizowanego przy ul. (...) w T., zajmowanego przez niego wspólnie z I. K., która była posiadaczką tego lokalu, wymieniony dzień wcześniej został zwolniony z zakładu karnego;</p> <p>c) zaatakowanie I. R. (1) przez D. K. (1) już w drzwiach do ww. lokalu mieszkalnego – uderzenie jej pięścią w twarz i wciągnięcie za włosy do pomieszczenia, w którym przebywała I. K. (k. 4), następnie ww. mężczyzna stosował przemoc wobec pokrzywdzonej polegającą na biciu jej pięściami po głowie i twarzy, ciągnięciu za włosy, duszeniu za pomocą smyczy, przypalaniu papierosem, kopnięciu bosą (k. 4, 11 wers od dołu) stopą w żuchwę, biciu rękoma i kopaniu po całym ciele, ponadto używał pod jej adresem słów wulgarnych i obelżywych, zdarzenie to trwało około 2 godziny – od godziny 15:00 do 17:00, robił on przerwy podczas bicia i kopania pokrzywdzonej,</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka I. R. (1), - wyjaśnienia oskarżonego D. K. (3), - wyjaśnienia oskarżonej I. K., - zeznania świadka M. C., - zeznania świadka M. D.; - dowody j/w; - ww. zeznania świadka I. R. (1), - ww. wyjaśnienia oskarżonego D. K. (1), - ww. zeznania świadka M. C., - ww. zeznania świadka M. D., - protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną, - protokół oględzin odzieży, - protokół oględzin łańcuszka i notatka dot. jego wartości; - zeznania świadka I. R. (1), - ww. zeznania świadka M. C.; - zeznania świadka I. R. (1), - wyjaśnienia oskarżonego D. K. (1), - zeznania świadka A. R., 	<ul style="list-style-type: none"> k. 3-5, 96, 165-166, 362-363, 364-365, 463-464 w zw. z k. 672-676, k. 687v i 688, k. 103-104, 109, 331-332 i 396-397 w zw. z k. 670v-671 i k. 687v, k. 390-381 w zw. z k. 671 i k. 809, k. 208-209 w zw. z k. 682, k. 239-240 i 440-441 w zw. z k. 683; k. j/w; j/w, j/w, j/w, j/w, k. 32-59 (k. 307-308), k. 77-92 (k. 305-306), k. 350-361; k. j/w, j/w; k. j/w, k. j/w, k. 204-205 w zw. z k. 681v-682, k. 12-31, 185-196, k. 69-72, 173-174, 231-233, 381 i 465-468, k. 178-183 i 669, k. 320-321 i 794-796; k. j/a; 	
--	---	--	--

w ich trakcie spożywał alkohol, a pokrzywdzonej kazał klęczeć, wymieniona prosiła go, aby ją wypuścił z mieszkania, ponieważ musi odebrać dziecko wracające z wycieczki, nie reagował jednak na te prośby, a w pewnym momencie powiedział, że ma przeprosić I., co pokrzywdzona uczyniła (k. 365), D. K. (1) zmuszał ją do wskazanych przeprosin, ponieważ uważał, że źle traktowała jego aktualną żonę, gdy przebywał on w zakładzie karnym, ponadto wymieniony używał pod adresem I. R. (1) słów wulgarnych i obelżywych oraz groził jej uszkodzeniem ciała przy użyciu noża, pozorując czynność odcięcia palców u ręki, a także pozbawieniem życia przystawiając nóż do jej gardła, stwierdził też: „bo cię kurwo zabiję” (k. 4), następnie powiedział: „i tak cię kurwo zadźgam jak mi do 18:00 nie przyniesiesz 1000 złotych”, powtarzał: „i tak cię szmato znajdę”, posługiwał się przy tym dwoma nożami z brązową i czarną rączką; w pewnym momencie D. K. (1) kazał wyjść I. R. (1) z mieszkania i wrócić o godzinie 18:00 z ww. kwotą pieniędzy, jednocześnie uderzył wymienioną w twarz zerwał z jej szyi srebrny łańcuszek wartości 360 złotych, stwierdzając, że zwróci

- protokoły oględzin osoby wraz ze zdjęciami, k. 710 i 807v-808v;
- dokumentacja medyczna, k. 271-280;
- zdjęcia obrażeń ciała, k. 819 i k. 821;
- opinie biegłego specjalisty patomorfologa R. U.; k. 339-345 i 511-519;
- zeznania świadka I. R. (1); k. 430-431,
- pisemna i ustna opinia biegłej psycholog klinicznej mgr M. K.; k. 741,
- sprawozdanie z przeprowadzonych badań genetycznych; k. 670;
- ugoda z 9 stycznia 2024 r.; k. 502--507,
- opinie dwóch biegłych lekarzy psychiatrów M. G. i R. Ż.; k. 98, 310-318, 338;
- wywiad środowiskowy sporządzony przez kuratora sądowego, k. 520-525;
- umowa o pracę, k. 432-434,
- wyjaśnienia oskarżonego D. K. (1); k. 742,
- dane o karalności, k. 390-391, 670, 809;
- odpisy wyroków; k. 406-407.
- opinia dwóch biegłych lekarzy psychiatrów M. G. i R. Ż.;
- wywiad środowiskowy sporządzony przez kuratora sądowego,
- umowa o pracę,
- wyjaśnienia oskarżonej I. K.;
- dane o karalności.

pokrzywdzonej ten przedmiot po przekazaniu mu kwoty 1.000 złotych (k. 4v);

d) podczas opisanego wyżej zajścia obecna była I. K., znajdowała się on w stanie nietrzeźwości i jednocześnie piła piwo, pokrzywdzona prosiła ją o otworzenie drzwi i wypuszczenie z mieszkania, I. K. na te prośby nie reagowała, a ponadto potakiwała głową i spojrzeniem nakłaniając D. K. (1) do dalszego bicia I. R. (1), ciągnięcia jej za włosy, duszenia za pomocą smyczy, przypalania papierosem, kopnięcia bosą stopą w żuchwę, bicia rękoma i kopania po całym ciele, czyniła tak, gdy współoskarżony na nią spoglądał;

e) D. K. (1) spowodował u I. R. (1) obrażenia ciała w postaci obustronnych krwiaków okularowych, zasinień obu okolic skroniowo-jarzmowych, okolicy żuchwowej prawej i lewej, zasinienia powłok szyi, zasinień ramienia lewego i prawego oraz przedramienia lewego i prawego, zasinień klatki piersiowej, okolicy łędźwiowej prawej, łopatki prawej, barkowej prawej i lewej, powłok brzucha, zasinień lewego podudzia, uszkodzenia paznokci rąk – palca II, III i IV prawego oraz palca

IV lewego, zasinienia ręki prawej, zasinienia i punktowego oparzenia podudzia prawego, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni w rozumieniu art. 157§2 k.k.;

f) w momencie gdy D. K. (1) przystawił nóż do ręki I. R. (1), I. K. powiedziała: „zostaw ją już, daj jej spokój, dosyć już przecierpiała (k. 4v);

g) I. R. (1) jest osobą uzależnioną od alkoholu, biegła psycholog stwierdziła u niej wykładniki organicznego uszkodzenia OUN oraz nieprawidłowej struktury osobowości, nie jest upośledzona umysłowo, posiada zachowane rozumienie reguł i norm społecznych, zdolność do logicznego rozumowania, występowanie łagodnego, wtórnego obniżenia sprawności funkcji poznawczych (pamięci, koncentracji uwagi, procesu uczenia się) jako efekt organicznych zmian w ośrodkowym układzie nerwowym, jest zdolna do zapamiętywania i odtwarzania śladów pamięciowych, co umożliwia złożenie wiarygodnych z psychologicznego punktu widzenia zeznań w toczącym się postępowaniu, nie stwierdziła tendencji do patologicznego kłamstwa,

czy konfabulacji (czyli pokrywania luk pamięciowych materiałem nielogicznym, nieistotnym), z psychologicznego punktu widzenia ogólna treść i przekaz wynikający ze złożonych przez I. R. (1) zeznań spełnia kryteria psychologicznej wiarygodności;

h) na bluzie i koszuli I. R. (1) oraz na koszulce D. K. (1) ujawniono ślady krwi pochodzące od pokrzywdzonej;

i) w dniu 9 stycznia 2024 r. pokrzywdzona I. R. (1) zawarła ugodę z oskarżonymi D. K. (1) i I. K., w której stwierdzono, iż D. K. (1) w dniu 10 czerwca 2022 r. naruszył nietykalność cielesną I. R. (1) i doszło do tego w mieszkaniu I. K. w celu pogodzenia stron i zakończenia konfliktu strony zawierają ugodę, zgodnie z którą tytułem rekompensaty za wszelkie szkody materialne i niematerialne doznane przez I. R. (1) D. K. (1) zobowiązuje się zapłacić na jej rzecz kwotę 15.000 złotych z czego 5.000 złotych do dnia 7 lutego 2024 r. a pozostałą kwotę w pięciu ratach po 2.000 złotych miesięcznie, ugoda ta stanowi pojednanie stron, stanowiące definitywne zakończenie konfliktu związanego ze zdarzeniem z 10 czerwca 2022 r., a I.

R. (1) nie żywi już urazy wobec D. K. (1) i I. K., ponadto I. K. poręczyła za D. K. (1) zapłatę ww. 15.000 zł, kwota 5.000 zł została wpłacona w uzgodnionym terminie;

Czyn I:

a) dwaj biegli lekarze psychiatrzy rozpoznali u D. K. (1) osobowość nieprawidłową dysocjalną i powstałe na jej podłożu uzależnienie od SPA – alkohol, marihuana, dopalacze, aktualnie jego stan psychiczny jest dobry i dość stabilny, w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, może on uczestniczyć w postępowaniu karnym;

b) D. K. (1) ma wykształcenie gimnazjalne, jest żonaty, bezdzietny, pracuje, nie posiada majątku, jest zatrudniony w firmie (...) w T., osiąga dochód w wysokości 3010 złotych miesięcznie brutto;

c) był uprzednio karany ośmioma prawomocnymi wyrokami za przestępstwa przeciwko mieniu, a także z art. 178a§1 i 4 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 244 k.k. na kary grzywny oraz pozbawienia wolności;

Czynny II:

<p>a) dwaj biegli lekarze psychiatrzy rozpoznali u I. K. zaburzenia osobowości i zachowania w przebiegu uzależnienia od alkoholu w fazie deklarowanej krótkotrwałej abstynencji, aktualnie jest w stabilnej i wyrównanej kondycji psychicznej, w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, może ona uczestniczyć w postępowaniu karnym;</p> <p>b) I. K. ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest dziennikarzem, pracuje jako sprzątaczką w Urzędzie Miejskim w T., zarabia 3600 zł brutto, nie posiada majątku, ma jednego dorosłego syna, posiada pozytywną opinię środowiskową;</p> <p>c) nie była wcześniej karana.</p>			
<p>2.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	xxx	xxx	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

xxx	xxx	xxx	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Czyny I i II a, b, c, d, e, f, Ad. 1.1 czyny I k II a, b, c, d, e, czyn I b; Ad. 1.1 czyny I, II a, czyn II b; Ad 1.1 czyny I, II e; Ad. 1.1 czyny I, II a, b, c, d, e; Ad. 1.1 czyny I, II a, b, c, d, e; Ad. 1.1 czyny I, II e; Ad. 1.1 czyny I, II g; Ad. 1.1 czyny I, II h; Ad. 1.1 czyny I a, II a; Ad. 1.1 czyny I b, II b; Ad. 1.1 czyny I c, II c; Ad. 1.1 czyny I, II c, e, i, I b, II b.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka I. R. (1), - wyjaśnienia oskarżonego D. K. (1); - wyjaśnienia oskarżonej I. K.; - zeznania świadka A. R.; - zeznania świadka M. C.; - zeznania świadka M. D.; - opinie wydane przez biegłego z zakresu patomorfologii R. U.; - opinie biegłego psychologa mgr M. K.; - sprawozdanie z badań genetycznych; - opinie wydane przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów M. G. i R. Ż.; - wywiady środowiskowe sporządzone przez kuratora sądowego; - dane o karalności i odpisy wyroków; - protokoły oględzin osoby, miejsca, przedmiotów, 	<p>Zeznania pokrzywdzonej w zasadniczej ich części były konsekwentne i stałe przy wielości przesłuchań, w relacjach tych występowały różnice jedynie w odniesieniu do detali i szczegółów, przykładowo podczas przesłuchania w dniu 21 czerwca 2022 r. przypomniała sobie, że była przypalana (k. 166) i w toku rozprawy potwierdziła tę okoliczność, wskazując, że była przypalana papierosem (k. 673), podkreślić przy tym należało, iż D. K. (1) stosował bardzo różne sposoby zadawania cierpienia fizycznego I. R. (1): bił ją, kopał, ciągnął za włosy, przypalał papierosem, dusił przy użyciu smyczy, zważywszy na charakter tego zajścia, towarzyszące mu wzburzenie i traumę, nawet osoba w pełni zdrowa mogłaby nie zapamiętać dokładnie zajścia i chronologii jego przebiegu, a pokrzywdzona dotknięta</p>	

dokumentacja medyczna dot. pokrzywdzonej, zdjęcie, ugoda, umowy o pracę.

jest organicznym uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego, różnice zachodzące w jej zeznaniach były więc w pełni uzasadnione, odwrotna sytuacja byłaby nieprawdopodobna – to jest gdyby żadne rozbieżności i niespójności w relacji I. R. (1) nie występowały, zeznania tego świadka były więc, w ocenie sądu, wysoce prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego;

ponadto zeznania te znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego D. K. (1), w zeznaniach świadków M. C. i M. D., którym pokrzywdzona zrelacjonowała przebieg przedmiotowego zdarzenia, a przede wszystkim w dokumentacji medycznej dotyczącej obrażeń ciała stwierdzonych u pokrzywdzonej oraz w fotografiach przedstawiających te obrażenia, na zdjęciach tych widoczne są chociażby bardzo dokładnie zasinienia powstałe w wyniku duszenia pokrzywdzonej smyczą, zeznania I. R. (1) założyły też oparcie w zeznania ich świadka A. R., lekarza, który udzielał jej pomocy oraz w opiniach

biegłego z zakresu medycyny sądowej R. U., z których treści wynika, iż przedmiotowe obrażenia powstały w mechanizmie podanym przez pokrzywdzoną, tj. uderzeń zadanych pięścią lub nogą, ponadto przebarwienie na prawym podudziu mogło być wynikiem punktowego oparzenia (k. 321); przy czym brak śladów tego oparzenia na spodniach nie wyklucza takiego zachowania oskarżonego, ponieważ oparzenie na dolnym fragmencie kończyny mogło być spowodowane przy podciągniętej nogawce spodni, a więc bez jej uszkodzenia;

podobnie sąd uznał za w pełni wiarygodną relację pokrzywdzonej w zakresie w jakim podała ona już podczas pierwszego przesłuchania, iż została kopnięta przez D. K. (1) bosą stopą (VIDE: k. 4 wers 11 od dołu), następnie tę okoliczność konsekwentnie podtrzymywała (k. 687v), dlatego też całkowicie zbyteczne było przesłuchiwanie w niniejszej sprawie wielu świadków – funkcjonariuszy policji na okoliczność tego, czy oskarżony D. K. (1) w chwili zatrzymania był bosy, czy obuty;

relacja pokrzywdzonej korespondowała też ze

sprawozdaniem z badań genetycznych, z którego wynika, iż ślady jej krwi ujawniono na koszulce oskarżonego D. K. (1);

wreszcie nie mogło pozostać bez znaczenia to, iż z treści opinii biegłego psychologa mgr M. K. wynika, iż zeznania świadka I. R. (1) z psychologicznego punktu widzenia były wiarygodne;

ponadto zeznania świadka I. R. (1) nie były jednostronne i tendencyjne, ponieważ opisała ona korzystne dla oskarżonej I. K. okoliczności, które miały miejsce w końcowej fazie przedmiotowego zdarzenia, kiedy to oskarżona ta powstrzymywała współoskarżonego przed dalszym zadawaniem bólu fizycznego i psychicznego pokrzywdzonej;

wyjaśnienia tego oskarżonego były wiarygodne jedynie w zakresie w jakim przyznał on podczas rozprawy głównej, że uderzył kilkakrotnie I. R. (1), należy jednak dodać, iż były to uderzenia w pełni zaplanowana i celowe, a nie zadane podczas szarpaniny, jak podał oskarżony (k. 670v);

w pozostałym zakresie omawiane wyjaśnienia były niewiarygodne, ponieważ pozostawały w jaskrawej sprzeczności z

w pełni wiarygodnymi – z przyczyn wyżej wskazanych – zeznaniami świadka I. R. (1), a ponadto materiałem dowodowym w postaci: dokumentacji medycznej, fotografii ciała pokrzywdzonej, opiniami biegłego z zakresu patomorfologii R. U. oraz opiniami biegłego psychologa mgr M. K.;

ponadto wyjaśnienia oskarżonego D. K. (1) były wewnętrznie sprzeczne, albowiem podczas śledztwa podał on, iż nie bił pokrzywdzonej, a nawet nigdy nie uderzył żadnej kobiety (k. 104);

dodać też trzeba, iż oskarżony ten próbował uchronić współoskarżoną przed grożącą jej odpowiedzialnością karną, zaprzeczając, aby jego żona brała jakkolwiek udział w przedmiotowym zdarzeniu;

oskarżona I. K. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 391 i 671), dopiero podczas rozprawy głównej w dniu 20 grudnia 2023 r. wskazała, że nie zgadza się z zeznaniami pokrzywdzonej, jak gdyby miała namawiać D. K. (1), żeby bił pokrzywdzoną, podkreśliła, że była tego dnia w stanie upojenia alkoholowego i nie pamięta tak naprawdę

co się stało, ale po alkoholu była zwykle senna, a nie pobudzona, tak żeby namawiać kogoś albo brać udział w bójce, ponadto opisała swoją sytuację zawodową i osobistą (k. 809);

należało zauważyć, że oskarżona w zasadzie nie zaprzeczyła jednoznacznie relacji przedstawionej przez I. R. (1), a stwierdziła, że znajdowała się w stanie nietrzeźwości i nie pamięta co się stało; stwierdziła jednak, że nie zgadza się z zeznaniami pokrzywdzonej; w ocenie sądu, wiarygodność zeznań świadka I. R. (1), z przyczyn wyżej podanych, nie budziła wątpliwości, świadek ta szczerze podała, iż oskarżona w końcowej fazie zdarzenia prosiła D. K. (1), aby nie bił dalej pokrzywdzonej, mówiła, że dosyć się już wycierpiała;

zeznanie wskazanego obok świadka (lekarza udzielającego pomocy pokrzywdzonej) zasługiwały na przymiot wiarygodności, były bowiem spójne i konsekwentne, logiczne i zgodne ze dokumentacją medyczną oraz zeznaniami świadka I. R. (1), pochodziły przy tym od osoby postronnej nie związanej w żaden sposób z żadną ze stron niniejszego postępowania karnego;

zeznania świadka M. C. były przekonujące, logiczne, prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, a przy tym zgodne z dowodami w postaci zeznań świadka I. R. (3), dokumentacji medycznej, zdjęć obrażeń ciała i protokołu oględzin osoby pokrzywdzonej oraz opinii biegłego z zakresu patomorfologii R. U.;

także zeznania tego świadka w zakresie przebiegu przedmiotowego zdarzenia były zgodne z relacjami pokrzywdzonej oraz ww. świadka M. C., ponadto świadek ten podał, iż D. J. w dniu zdarzenia znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu;

wskazane obok opinie były spójne, wyczerpują, logiczne i przekonujące, znalazły przy tym oparcie w zgromadzonej dokumentacji medycznej oraz zeznaniach świadka A. R., jak również protokole oględzin i zdjęciach obrazujących stwierdzone u pokrzywdzonej obrażenia ciała;

opinie te wydane zostały na podstawie badań pokrzywdzonej i akt niniejszego postępowania karnego, nie zawierają one braków i błędów logicznych, a ponadto poparte zostały

obszerną i przekonującą argumentację, wskazującą na duży zasób wiedzy specjalistycznej ich autorki, sąd nie znalazł powodów, dla których należałoby je zakwestionować;

dowód ten przeprowadzony został na podstawie badań empirycznych materiału genetycznego, których wartość dowodowa nie budzi wątpliwości;

wskazane obok opinie wydane zostały na podstawie bezpośrednich badań oskarżonych oraz materiałów zgromadzonych w aktach sprawy, były one wyczerpujące, logiczne, nie zawierały sprzeczności wewnętrzne, a więc należało uznać te opinie za w pełni przydatne dla czynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych;

wartość dowodowa wskazanych dokumentów, ich autentyczność oraz prawdziwość treści w nich zawartych, nie budzi żadnych wątpliwości,

także te dokumenty należy uznać za w pełni przydatne i nie budzące wątpliwości;

wartość dowodowa tych dowodów nie była kwestionowana i sąd nie znalazł podstaw, aby to czynić z urzędu.

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>Ad 1.1 czyny I, II a, b, c, d, e, czyn I b;</p> <p>Ad. 1.1 czyny I, II a, czyn II b;</p> <p>Ad. 1.1 czyny I, II a, czyn II b;</p> <p>Ad. 1.1 czyny I, II a, czyn II c;</p> <p>Ad. 1.1 czyny I, II a, czyn II c;</p>	<p>- wyjaśnienia oskarżonego D. K. (4);</p> <p>- wyjaśnienia oskarżonej I. K.</p> <p>- zeznania świadka D. J. (k. 243-244 w zw. z k. 764-765);</p> <p>- zeznania świadków: R. W. (k. 446-447 w zw. z k. 684), R. M. (k. 450-451 w zw. z k. 684v-685), W. Z. (k. 454-455 w zw. z k. 686), K. P. (k. 458-459 w zw. z k. 686v-687), T. D. (k. 486-487 w zw. z k. 685);</p> <p>- zeznania świadka K. J. (k. 482-483 w zw. z k. 687);</p> <p>- wydruki z komunikatora M. (k. 399);</p> <p>- opinia biegłego z zakresu toksykologii dr n. med. A. T..</p>	<p>wyżej w pozycji 2.1 sąd wskazał już w jakim zakresie uznał wyjaśnienia oskarżonego D. K. (4) za niewiarygodne;</p> <p>także wyjaśnienia tej oskarżonej zostały ocenione w punkcie 2.1;</p> <p>świadek D. J. podczas rozprawy głównej w dniu 23 października 2023 r., a więc blisko półtora roku po zdarzeniu, „przypomniał” sobie, że widział pokrzywdzoną jak wchodziła do klatki, gdzie mieszka I. K., a po chwili wychodziła, wyglądała wtedy normalnie (k. 764); w toku śledztwa 14 lipca 2022 r. świadek nie opisał takich okoliczności, stwierdził, że na rozprawie mu się one przypomniały; w ocenie sądu zeznania świadka złożone podczas śledztwa nie miały żadnego istotnego znaczenia dla rekonstrukcji stanu faktycznego, natomiast przedstawione w roku rozprawy były całkowicie niewiarygodne, trudno</p>	

bowiem uznać, aby świadkowi po kilkunastu miesiącach przypomniały się okoliczności, których wcześniej nie pamiętał, ponadto z zeznań świadka M. D. wynika, że D. J. w dniu zdarzenia był tak pijany, że spadł z ławki (k. 239v); zeznania D. J., w ocenie sądu, miały pomóc oskarżonym w uniknięciu grożącej im odpowiedzialności karnej;

wskazani obok świadkowie to funkcjonariusze policji podejmujący interwencje na miejscu zdarzenia, zeznania ich nie miały żadnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, wyżej już wskazano, iż pokrzywdzona jednoznacznie zeznała, iż została kopnięta przez oskarżonego D. K. (1) bosą stopą, przesłuchiwanie policjantów na okoliczność obuwia posiadanego przez tego oskarżonego było całkowicie zbyteczne;

także zeznania wskazanej obok świadek nie miały istotnego znaczenia dla rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie;

dane te nie wniosły nic istotnego do niniejszej sprawy;

wskazana opinia nie miała, w ocenie sądu, istotnego znaczenia w niniejszej sprawie; jest oczywiste,

	<p> iż pokrzywdzona zaniżyła ilość spożytego w dniu zdarzenia alkoholu, przy czym jest to osoba dotknięta chorobą alkoholową, znalazło to również wyraz podczas rozprawy głównej, gdy I. R. (3) stawiała się do sądu znajdując się w stanie nietrzeźwości, okoliczność ta nie miała jednak wpływu na to, iż w sposób szczerzy i wiarygodny przedstawiła ona okoliczności w jakich została pozbawiona wolności w dniu 10 czerwca 2022 r. oraz zachowanie obojga oskarżonych podczas tego zdarzenia, dodać trzeba, iż I. R. (1) była w toku niniejszego postępowania karnego przesłuchana nie tylko 10 czerwca 2022 r. – to jest w dniu, w którym doszło do przedmiotowego przestępstwa, ale wielokrotnie w kolejnych dniach, a jej relacje nie wykazują istotnych sprzeczności i niekonsekwencji. </p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>art. 189§3 k.k. w zw. z art. 189§1 k.k. w zb. z art. 157§2 k.k. w zb. z art. 191§1 k.k. w zb. z art. 13§1 k.k. w zw.</p>	<p>D. K. (1)</p>

	postępowania zgodna z zarzutem	z art. 282 k.k. w zb. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p><u>Przepis art. 189§1 k.k.</u> opisuje przestępstwo pozbawienia człowieka wolności; Ustawodawca nie precyzuje bliżej sposobu zachowania się sprawcy, kładąc nacisk na skutek w postaci pozbawienia wolności, co oznacza spowodowanie pewnego stanu trwającego jakiś, <u>choćby najkrótszy</u>, okres, w ciągu którego ofiara nie ma swobody zmiany miejsca, poruszania się bądź swobody ruchów (J. B., K. M., M. S., KK. Komentarz, 1977, s. 423). W rachubę wchodzi stworzenie jakiegokolwiek istotnej przeszkody do korzystania z wolności lokomocyjnej. Działaniu sprawcy może towarzyszyć przemoc (np. wepchnięcie do pomieszczenia, które następnie zostaje zamknięte) – por. Komentarz do k.k. pod red. R. S., teza 3 do art. 189. W niniejszej sprawie oskarżony D. K. (1) z całą pewnością zastosował wobec pokrzywdzonej I. R. (1) przemoc polegającą na wciągnięciu jej za włosy do mieszkania i następnie uniemożliw opuszczenia tego lokalu przy użyciu</p>		

przemocy, z uwagi na znaczną siłę, przewagę fizyczną oskarżonego pokrzywdzona nie mogła przełamać tej siły i opuścić mieszkania, pomimo że było ono zamknięte jedynie na zamek możliwy do otwarcia od wewnątrz bez użycia klucza; niezamknięcie drzwi na klucz nie ma więc znaczenia dla faktu, iż znamiona przestępstwa z art. 189§1 k.k. zostały zrealizowane, w opisany sposób pokrzywdzona została bowiem pozbawiona wolności przez okres około 2 godzin, pomimo że prosiła o wypuszczenie, argumentowała to koniecznością odbioru dziecka;

ponadto oskarżony zrealizował znamiona postaci kwalifikowanej przestępstwa opisanej w art. 189§3 kk., który mówi o pozbawieniu wolności łączącym się ze szczególnym udręczeniem; o uznaniu, że doszło do szczególnego udręczenia ofiary przestępstwa kwalifikowanego z art. 189 § 3 KK, nie przesądza będący jego następstwem stopień rozstroju zdrowia pokrzywdzonego, lecz decyduje ocena sposobu podjętego wobec określonej osoby, w konkretnych okolicznościach czynu działania, polegającego na zadaniu pokrzywdzonemu

wykraczających ponad miarę wynikającą z samego faktu pozbawienia wolności, dodatkowych cierpień fizycznych i moralnych. O szczególnym udręczeniu ofiary świadczy więc samo bicie osoby pozbawionej wolności, choćby jego wynikiem nie były obrażenia ciała (wyr. SA w Lublinie z 16.6.2006 r., II AKa 166/06, KZS 2007, Nr 1, poz. 57); oskarżony D. K. (1) nie tylko bił i kopał pokrzywdzoną, ale też dusił ją za pomocą smyczy, ciągnął za włosy, przypalał papierosem, używał słów wulgarnych i obelżywych, groził przy użyciu dwóch noży, pozorując czynność obcięcia palców i przystawiając nóż do gardła; w ocenie sądu, nie może więc budzić wątpliwości, iż wymieniony wyczerpał znamiona ww. typu kwalifikowanego;

jednocześnie zrealizował on znamiona przestępstwa z art. 157§2 k.k. – ponieważ spowodował naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni;

dodatkowo usiłował popełnić przestępstwo z art. 282 k.k. – wymuszenie rozbójnicze, polegające na doprowadzeniu innej osoby przemocą, groźbą zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie do rozporządzenia mieniem

własnym lub cudzym;
w niniejszej sprawie
oskarżony stosując ww.
przemoc i groźbę
zamachu na życie i
zdrowie pokrzywdzonej
usiłował doprowadzić ją
do rozporządzenia kwotą
1000 zł, do czego nie
doszło, ponieważ I. R.
(1) o przedmiotowym
zdarzeniu zawiadomiła
policję; oskarżony
domagał się spełnienie
żądania – przyniesienia
mu ww. kwoty pieniędzy
do godziny 18:00,
miał więc miejsce
odstęp czasu pomiędzy
zachowaniem sprawcy a
rozporządzeniem
mieniem, dlatego w
rozpoznawanym
przypadku należy mówić o
wymuszeniu rozbójniczym
(art. 282 k.k.), a nie o
rozboju (art. 280 k.k.)
– w tym przypadku
wydanie mienia następuje
bowiem niezwłocznie,
podczas tego samego
spotkania oskarżonego
z pokrzywdzonym –
podczas trwania
przedmiotowego
zdarzenia;

ponadto oskarżony
domagał się 1000 złotych
w zamian za zwrot
bezprawnie zabranego
pokrzywdzonej srebrnego
łańcuszka, a więc w
tym przypadku wyczerpał
znaniona opisane w art.
13§1 k.k. z art. 286§2 k.k.;

wreszcie oskarżony
wyczerpał też znamiona
przestępstwa zmuszania

do określonego zachowania, stosował bowiem opisaną przemoc wobec pokrzywdzonej i groźbę bezprawną w celu zmuszenia jej do przeproszenia I. K.;

przy czym wymieniony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim odnośnie przestępstwa pozbawienia wolności oraz naruszenie czynności narządu ciała, wskazuje na to brutalny sposób jego działania, nie reagowanie na prośby pokrzywdzonej, a uwzględnienie dopiero sugestii współoskarżonej – która wskazała, że I. R. (1) dosyć się już wycierpiała;

odnośnie zachowań przeciwko mieniu działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej; z zamiarem bezpośrednim kierunkowym działał również stosując przemoc wobec pokrzywdzonej i groźbę bezprawną w celu zmuszenia jej do przeproszenia I. K..

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	art. 18§3 k.k.. w zw. z art. 189§3 k.k. w zw. z art. 189§1 k.k. w zb. z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.	I. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżona I. K. wypełniła znamiona pomocnictwa			

współoskarżonemu do popełnienia czynu wyczerpującego znamiona opisane w art. 189§3 k.k. w zw. z art. 189§1 k.k. w zb. z art. 157§2 k.k.; z uwagi na skutkowy charakter podżegania, którego efektem jest wzbudzenie u osoby nakłanianej decyzji popełnienia czynu zabronionego, nie stanowi podżegania wypadek, gdy bezpośredni wykonawca miał już wcześniej zamiar popełnienia czynu zabronionego lub podjął wcześniej decyzję wykonania określonego zachowania (por. wyrok SN z dnia 10 maja 1982 r., Rw 317/82); W takim przypadku mamy do czynienia z psychicznym umacnianiem bezpośredniego wykonawcy, które stanowić może podstawę odpowiedzialności za pomocnictwo psychiczne, trafnie akcentuje bowiem SN, że "gdyby nakłanianie do popełnienia czynu zabronionego rozpoczęło się już po podjęciu przez sprawcę decyzji o jego dokonaniu (...), to takie zabiegi nakłaniającego należałoby postrzegać jako formę psychicznej pomocy do dokonania" (wyrok SN z dnia 3 kwietnia 2006 r., V KK 316/05; por. też komentarz do k.k. pod red. W. Wróbla, teza 142 do art. 18 k.k.);

mając na względzie powyższe rozważania, Sąd

uznał, że zachowanie oskarżonej I. K. należało kwalifikować z art. 18§3 k.k. – pomocnictwo, a nie jednocześnie jako podżeganie i pomocnictwo z § 2 i 3 art. 18 k.k.; wymieniona nie reagowała bowiem na prośby wypuszczenia pokrzywdzonej z mieszkania, ponadto nakłaniała współoskarżonego do dalszego bicia pokrzywdzonej po głowie, ciągnięcia za włosy, duszenia za pomocą smyczy, przypalania papierosem, kapnięcia bosą stopą w zuchwę, bicia rękoma i kopania po całym ciele; oskarżony D. K. (1) spoglądał na I. K. podczas zdarzenia oczekując na jej reakcję na jego zachowanie, ona potakując głową i wzrokiem, udzielała mu pomocnictwa psychicznego do opisanych wyżej działań; dopiero gdy wymieniony sięgnął po noże i zaczął je przykładać do gardła i palców I. R. (1), I. K. stwierdziła, że I. R. (1) dosyć się już wycierpiała i żeby ją już zostawił; oskarżony zastosował się do tego polecenie, można więc wnosić, że współoskarżona mogła wcześniej zakończyć to zdarzenie lub w ogóle do niego nie dopuścić; przy tym zważywszy na takie jej zachowanie (powstrzymanie współoskarżonego przed

<p>dalszym działaniem) nie można uznać, aby była ona pod tak dużym działaniem alkoholu, że nie widziała co wokół się dzieje – „nie kontaktowała” (k. 671). Oskarżona działała więc umyślnie w zamiarze, aby oskarżony D. K. (1) dopuścił się czynu zabronionego opisanego w ww. przepisach.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	xxxxx	xxxxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
xxxxx			
#	3.4. Umorzenie postępowania	xxxxx	xxxxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
xxxxxxx			
#	3.5. Uniewinnienie	xxxxx	xxxxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
xxxxx			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek,			

Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. K. (1) I. K.	<p>pkt I</p> <p>kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>pkt II</p> <p>kara 1 roku pozbawienia wolności</p> <p>pkt III</p> <p>warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonej I. K. na okres 1 roku</p> <p>pkt VII</p> <p>przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci noża kuchennego z drewnianą rękojeścią oraz noża kuchennego z rękojeścią z tworzywa sztucznego, wymienionych w wykazie nr I/24/23/P pod pozycjami 3 i 4.</p>	<p>pkt II</p> <p>pkt II</p>	<p><u>okoliczności obciążające:</u></p> <p>- wypełnienie jednym czynem znamion opisanych w pięciu przepisach ustawy karnej,</p> <p>- uprzednia wielokrotna karalność;</p> <p><u>okoliczności łagodzące:</u></p> <p>- pojednanie się z pokrzywdzoną, zawarcie z nią ugody w dniu 9 stycznia 2024 r. obejmującej również wypłatę „rekompensaty” w kwocie 15.000 zł, przy czym 5.000 zł zostało już wypłacone, a pokrzywdzona nie żywi urazy do oskarżonego (k. 821);</p> <p>- stosunkowo krótki okres pozbawienia wolności – 2 godziny,</p> <p>biorąc pod uwagę ww. okoliczności łagodzące, Sąd uznał, iż nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo z art. 189§3 k.k. (do 30 września 2023 r. były to 3 lata pozbawienia wolności) byłaby niewspółmiernie</p>

surowa dla tego oskarżonego;

na podstawie art. 60§2 pkt 1 i § 6 pkt 2 k.k. kara została więc nadzwyczajnie złagodzona - wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

w ocenie sądu, tak wymierzona kara odpowiada stopniowi winy oskarżonego i stopniowi społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, osiągnie też cele w wychowawcze wobec oskarżonego;

okoliczność obciążająca:

- wypełnienie jednym czynem znamion opisanych w dwóch przepisach ustawy karnej;

okoliczności łagodzące:

- zachowanie oskarżonej, która w momencie, gdy współoskarżony sięgnął po noże odwiodła go od ich użycia i nakłoniła do zaprzestania dalszego stosowania przemocy,

- zrealizowanie znamion formy zjawiskowej pomocnictwa, w przypadku którego na podstawie art. 19§2 k.k. możliwe jest zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary,

- pozytywna opinia środowiskowa,

- niekaralność,

- zawarcie ww. ugody z pokrzywdzoną i pojednanie z nią;

w przypadku oskarżonej I. K. sąd orzekł więc karę 1 roku pozbawienia wolności na podstawie art. 19§1 i 2 k.k. w zw. z art. 189§3 k.k. w zw. z art. 189§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. w zw. z art. 60§2 pkt 1 i § 6 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.;

Sąd na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 k.k., art. 73§1 k.k. i art. 72§1 pkt 5 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej I. K. kary pozbawienia wolności na okres próby 1 roku, oddał ją w ty okresie pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązał do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu; oskarżona nie była wcześniej karana i posiada pozytywną opinię środowiskową, w ocenie sądu, jeżeli zachowa w dalszym ciągu abstynencję, z pewnością nie powróci już do przestępstwa;

przepadek dowodów rzeczowych orzeczono wobec oskarżonej I. K. na podstawie art. 44§2 k.k., ponieważ wskazane noże służyły do popełnienia przestępstwa

5. *1Inne*
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. K. (1)	pkt IV zaliczenie rzeczywistego okresu pozbawienia wolności w sprawie	pkt I	zaliczenie na podstawie art. 63 § 1 k.k. okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
W punktach V i VI wyroku na podstawie art. 230§2 k.p.k. nakazano zwrócić oskarżycielce posiłkowej I. R. (1) i oskarżonemu D. K. (1) dowody rzeczowe zbędne dla dalszego postępowania karnego.			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt VIII, IX i X	W punkcie X wyrku na podstawie powołanych		

tam przepisów orzeczono o kosztach sądowych;

w punktach VIII i IX wyroku zasądzone koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej I. R. (1) i oskarżonemu D. K. (4), przy czym zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu koszty te ustalone w wysokości 150% stawek za obronę w postępowaniu karnym przed sądem okręgowym jako I instancją oraz w śledztwie.

6. Podpis